

Olga Maruševski 1922. – 2008.

ZNANSTVEÑO
-STRUČNI
SKUP

HRVATSKI
POVJESNIČARI
UMJETNOSTI

ZAGREB
16. LISTOPADA 2018.
HRVATSKI INSTITUT
ZA POVJEST

DRUŠTVO
POVJESNIČARA
UMJETNOSTI
HRVATSKE

ZNANSTVENO
-STRUČNI
SKUP

HRVATSKI
POVJESNIČARI
UMJETNOSTI

Olga
Maruševski
1922.
—2008.

PROGRAM I
KNJIGA SAŽETAKA

ZAGREB
16. LISTOPADA 2018.
HRVATSKI INSTITUT
ZA POVIJEST

DRUŠTVO
POVJESNIČARA
UMJETNOSTI
HRVATSKE

DPUH

HRVATSKI POVJESNIČARI UMJETNOSTI

OLGA MARUŠEVSKI
1922. – 2008.

Nastavljajući programski serijal stručno-znanstvenih skupova pod nazivom *Hrvatski povjesničari umjetnosti*, Društvo povjesničara umjetnosti Hrvatske organizira 2018. godine peti skup, posvećen Olgi Maruševski (Popovača, 17. rujna 1922. – Zagreb, 29. studenoga 2008.). Plodno polje svojega cjelokupnog znanstveno-istraživačkog rada Olga Maruševski pronašla je u razdoblju „dugog“ 19. stoljeća. U brojnim tekstovima među prvima je valorizirala pojave i osobe koje su kreirale hrvatsku umjetnost i kulturu toga doba, donoseći teorijsku utemeljenost u okviru šireg srednjoeuropskog kruga, te je njezin doprinos hrvatskoj povijesti umjetnosti od iznimna značenja. Tekstovi Olge Maruševski nemimoilazni su za razumijevanje i vrednovanje donedavno zanemarivanih povijesnih dionica hrvatske likovnosti i društvenog života, kulturnim sponama vezanima uz Beč a političkim s Budimpeštom, unutar kojih se Zagreb nastojao razvijati prema vlastitim potrebama i mogućnostima. Jedna od središnjih tema i preokupacija tijekom cjelokupnoga istraživačkog rada Olge Maruševski je grad Zagreb i njegov urbanistički i graditeljski razvitak u 19. stoljeću, te ključni arhitektonski projekti koji su danas neprijeporni simboli grada, katedrala, Umjetnički paviljon i Školski forum, Sabornica i maksimirski perivoj.

Njezina studija o historijatu glavnog zagrebačkog trga, *Jelačić placa* (*Od Manduševca do Trga Republike*, DPUH, 1987.) najiscrpnije obrađuje njegove povijesne mijene od najranijih početaka do naših dana minunciozno rekonstuirajući izgled Trga te stanovnike i život koji se na njemu odvijao. Nakon više od trideset godina *Iso Kršanjavi kao graditelj* (DPUH, 1986.; nadopunjeno izdanje IPU, 2009.) neprijeporno je jedna od temeljnih knjiga koje obrađuju Kršnjavijevo kulturološko i povijesnoumjetničko značenje, a njezina znanstvena utemeljenost, slojevitost i izuzetno zanimljiva interpretacija njegova djelovanja do danas nisu izgubile na aktualnosti. Društvo povjesničara umjetnosti Hrvatske 2004. godine objavilo je njezino kapitalno djelo *Društvo umjetnosti 1868. – 1879. – 1941.* U hrvatskoj povijesti umjetnosti Olga Maruševski zapamćena je kao znanstvenica izuzetne širine i erudicije koja je na svojstven način objedinila dva područja, povijest umjetnosti i povijest kulture – dvije ključne humanističke grane koje se međusobno uvjetuju, prožimaju i nadopunjaju, kako to pokazuju njezine sjajne interpretacije i valorizacije našeg utemeljiteljskog doba. Skupom u serijalu *Hrvatski povjesničari umjetnosti* obilježujemo desetu godišnjicu smrti Olge Maruševski i predstavljamo generaciju stručnjaka koji su stasali na temeljima njezina rada.

Irena Kraševac

**PROGRAM
UTORAK
16. LISTOPADA 2018.
ZLATNA DVORANA**

Moderatorica: **Irena Kraševac**

10:00	Otvaranje skupa Pozdravni i uvodni govor	10:15	Petra Šlosel Lina Šojat Donacija Olge Maruševski u Institutu za povijest umjetnosti
	Zvonko Maković predsjednik Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske		10:30 Andrea Klobučar Olga Maruševski — filmska kostimografkinja
	Jasna Turkalj ravnateljica Hrvatskog instituta za povijest		10:45 Dragan Damjanović <i>Rundbogenstil,</i> Theophil Hansen i hrvatska arhitektura 19. stoljeća
			11:00 Snješka Knežević Povijesni kulturni krajolik doline Medveščaka obilježja – tragovi
			11:15 Frano Dulibić Kavane i kafići Zagreba kao oblici društvenog okupljanja
			11:30 Stanka

Moderator: **Dragan Damjanović**

11:45	Vanja Brdar Mustapić August Posilović — <i>hrvatski narodni stil</i> i nacrti za namještaj	13:15	Ivan Kokeza <i>Dolazak Hrvata</i> Josipa Franje Mückea i hrvatsko historijsko slikarstvo u vremenu formiranja Nagodbe (1867. – 1868.)
12:00	Irena Kraševac Ivan Clausen — majstor historicističke ornamentacije zidne plohe	13:30	Antonia Tomic Političko i umjetničko djelovanje Ivana Meštrovića kroz prizmu dalmatinskih periodičnih publikacija na početku 20. stoljeća
12:15	Ivana Mance Ana Šeparović ULUH / HDLU 1941. – 1990.	13:45	Završna rasprava
12:30	Sanja Cvetnić <i>Auctoritas et veritas:</i> predlošci za likovna djela 19. stoljeća u Zagrebu		Objed za sudionike u dvorani Hegedušić
12:45	Andrea Baotić-Rustanbegović Djela hrvatskih kipara u Bosni i Hercegovini koncem 19. i početkom 20. stoljeća		
13:00	Rafela Tassotti Nepoznato kiparsko djelo Huga Haerdta		

**Andrea Baotić
-Rustanbegović**

slobodna
istraživačica

**Djela hrvatskih kipara u Bosni i Hercegovini
koncem 19. i početkom 20. stoljeća**

Među djelima koja su obilježila likovne i kulturne prilike u Bosni i Hercegovini koncem 19. i početkom 20. stoljeća izdvajaju se radovi hrvatskih kipara. Bosna i Hercegovina bila je tada pod austrougarskom upravom (1878. – 1918.) te doživljavala značajne političke, privredne i društvene promjene. Omogućeno je snažnije prodiranje i usvajanje stećevina zapadnoeuropskog civilizacijskog kruga, a među njima i „novih“ likovnih formi. Pod novom upravom i skulptura je dobila novi značaj, formu i primjenu unutar sakralnog, javnog i izlagačkog prostora. Premda su u njezinoj izradi najvećim dijelom sudjelovali umjetnici i majstori iz Beča i Tirola, značajan doprinos dali su i umjetnici poput Roberta Frangeša Mihanovića, Rudolfa Valdeca i Branislava Deškovića. U izlaganju je riječ o oblikovnim, formalno-stilskim i sadržajnim vrijednostima skulpture čiji su autori bili hrvatski kipari. Namjera je pokazati u kakvim okolnostima su takva djela nastajala, kakva je bila njihova recepcija i kakav je bio njihov umjetnički domet te značaj za kulturne i likovne prilike u Bosni i Hercegovini.

**Vanja
Brdar Mustapić**

Muzej za
umjetnost i obrt,
Zagreb

**August Posilović
– hrvatski narodni stil i nacrti za namještaj**

August Posilović (Zagreb, 21.7.1846. – 24.10.1935.) specifična je osobnost naše historicističke scene u čijem raznovrsnom opusu dominira narodni stil osebujne varijante kojeg je dogmatski dosljedno primjenjivao i propagirao. U širokom spektru tema koje je obradila Olga Maruševski nije mimošla ni Posilovića, čiji je individualni karakter rukopisa u realiziranim radovima u pojedinim crkvama definirala kao „naivu neostilske crkvene umjetnosti.“ Izlaganje prezentira i analizira njegove nacrte i idejne prijedloge vezane uz profani namještaj iz fundusa Muzeja grada Zagreba i Muzeja za umjetnost i obrt. Među njima najznačajniji je primjer sačuvanih nacrta i spavaće sobe (MGZ) s Milenjske izložbe 1896. u Budimpešti koju je izradio zagrebački stolarski majstor Antun Kontak. Predlaže se i atribucija spavaće sobe iz ostavštine obitelji Vranyczany. Ovi primjeri potvrđuju poziciju Posilovića kao potpuno samosvojnog fenomena, no ipak izraslog iz kulturno-povijesnog i stilskog konteksta druge polovine 19. stoljeća u Hrvatskoj.

Sanja Cvetnić

Odsjek za
povijest umjetnosti
Filozofskog
fakulteta
Sveučilišta
u Zagrebu

***Auctoritas et veritas:
predlošci za likovna djela 19. stoljeća u Zagrebu***

U studiji *Katedrala u vremenu i prostoru* Olga Maruševski za oltarnu palu *Uznesenje Marijino* nekoć u zagrebačkoj katedrali piše (1987.): „[...] naslikao Josef Ziegler prema Tizianovoj Assunti, a postavio 1833. biskup Alagović.“ Nastavno na njezina istraživanja likovne baštine 19. stoljeća – posebno one zagrebačke – istraženi su podaci o slikaru i predlošci za glavnu zagrebačku sliku, koja je ubrzo premještena u župnu crkvu u Pregradu. Za skulpture Ivana Rendića *Knez Krsto Frankapan*, *Andrija Medulić*, *Juraj Julije Clovio-Klović* i *Nikola Jurišić*, dio poprsja galerije slavnih ljudi na Trgu Nikole Šubića Zrinskog u Zagrebu, također su utvrđeni predlošci, a poseban osvrt posvećen je autoritetu renesansnih i baroknih djela te konstrukciji njihove autentičnosti kao povijesnoga izvora na spomenutim zagrebačkim narudžbama kod dvojice umjetnika, Zieglera i Rendića.

Dragan Damjanović

Odsjek za
povijest umjetnosti
Filozofskog
fakulteta
Sveučilišta
u Zagrebu

***Rundbogenstil, Theophil Hansen i hrvatska arhitektura
19. stoljeća***

Brojnim temama kojima se bavila Olga Maruševski pripada i povijest arhitekture romantizma. Tragom njezinih istraživanja u ovom će se izlaganju pokušati dati sintezan uvid u jedan segment toga razdoblja u povijesti hrvatske arhitekture – arhitekturu *Rundbogenstila* s posebnim osvrtom na utjecaj bečkog arhitekta Theophila Hansena. *Rundbogenstil* se u hrvatskoj arhitekturi javlja gotovo istovremeno kada i u središnjim dijelovima Habsburške Monarhije – tijekom 1830-ih i 1840-ih godina, a dominirat će tek 1850-ih i 1860-ih kada se podiže cijeli niz iznimno reprezentativnih sakralnih i javnih građevina autori kojih su velikim dijelom arhitekti iz Beča (Opća bolnica, danas zgrada Sveučilišta Ludwiga Zettela u Zagrebu, rimokatoličke crkve u Molvama, Jesenju, Buku, Bosiljevu, Lipi, Kratečkom, Čazmi, Davoru, Rakovici i Drežniku, grkokatolička u Radatovićima te pravoslavne u Otočcu, Ogulinu, Vlahoviću, Medaku, Vukovju, Jošanima i Boviću). Tijekom 1870-ih *Rundbogenstil* se javlja sve rjeđe – jedino se u arhitekturi pravoslavnih crkava i sinagoga zadržao znatno duže, u osnovi sve do početka 20. stoljeća. Na arhitekte pravoslavnih crkava snažno su utjecali radovi Theophila Hansena, jednog od najvažnijih predstavnika romantizma u arhitekturi Beča.

Frano Dulibić

Odsjek za
povijest umjetnosti
Filozofskog
fakulteta
Sveučilišta
u Zagrebu

**Kavane i kafići Zagreba kao oblici društvenog
okupljanja**

Istraživanje društvenog okupljanja u kavanama i kafićima temelji se na povijesnom kontekstu dokumentiranom u studiji Olge Maruševski *Stare zagrebačke kavane* (1977.), a prošireno je i na sociokulturalni aspekt pojave kavane u Europi, njezina značaja, te krize i promjena u takvom načinu okupljanja posljednjih desetljeća. Kafić kao mnogo mlađa i manja izvedenica iz forme kavane, također posjeduje svoju specifičnost i lokale koji pripadaju povijesti i sadašnjosti kulture svakodnevice. Njihovo unutrašnje uređenje jedan je od ključnih elemenata koji određuju publiku i poslovanje takvih prostora. Analiza i sagledavanje različitih aspekata kavane, kafića i njima srodnih oblika okupljanja u javnim prostorima, na koncu dovodi do demistifikacije problema nestajanja kavane te se razmatraju mogućnosti i uvjeti za obnovu nekoliko povijesnih kavana.

Andrea Klobučar

Muzej za
umjetnost i obrt,
Zagreb

Olga Maruševski – filmska kostimografkinja

Rad Olge Maruševski na području filmske kostimografije malo je poznat. Shodno činjenici da je sve do začetka institucionalnog obrazovanja kostimografa pedesetih godina 20. stoljeća bilo uobičajeno da se kao kostimografi angažiraju akademski slikari i/ili povjesničari umjetnosti, angažman Olge Maruševski u ovom području ne iznenađuje. Olga Maruševski se kostimografijom počela baviti ponajprije zahvaljujući obiteljskim okolnostima, kao sestra redatelja Nikole Tanhofera. Da bi osigurao skladnu i kreativnu suradnju te maksimalnu upućenost kostimografa u karakterizaciju likova kao i u idejnu namjeru redatelja, Tanhofer je sestruru angažirao kao kostimografskinju već na prvom dugometražnom filmu *Nije bilo uzalud*, 1957. godine, a surađivali su sve do filma *Svanuće* 1964. godine. U ostavštini Olge Maruševski u Institutu za povijest umjetnosti u Zagrebu čuvaju se crteži, skice i nacrti kostima za nekoliko Tanhoferovih filmova, koji će ovom prigodom prvi put biti prezentirani javnosti.

Snješka Knežević

samostalna
istraživačica

**Povjesni kulturni krajolik doline Medveščaka
obilježja – tragovi**

Dolina potoka Medveščaka ima svojstva jedinstvenog i kompleksnog kulturnog krajolika koji se čovjekovom intervencijom formira i transformira od prapovijesti do danas. Dok je gornji tok, od izlaska iz medvedničke šume do današnje Gupčeve zvjezde stoljećima zadržao ladanjski karakter i tek u 20. stoljeću poprimio rezidencijalni (Ksaverska cesta), donji, urbani tok mijenjao se brže i dinamičnije uglavnom zahvaljujući predindustrijskoj, protoindustrijskoj i industrijskoj proizvodnji. Promjene se javljaju i u njegovim rezidencijalnim područjima, odnosno ulicama koje se paralelno protežu uz potok, Novoj Vesi i Mlinarskoj, Potoku i Kožarskoj (poslije Medvedgradskoj i Tkalcicevoj). Jedinstvena su pojava ljetnikovci s vrtovima i perivojima koji se početkom 19. stoljeća javljaju na obroncima. Dolina Medveščaka ima izuzetnu važnost za prostorni razvoj i urbani identitet Zagreba. Olga Maruševski bavila se nekim njegovim fenomenima i povijesnim svjedočanstvima, dok je Nada Premerl izložbom *Potok u srcu Zagreba* (MGZ, 2005.) donijela pregled slojevitog razvoja potočne doline. U izlaganju je težište na tragovima izgubljenih vrijednosti, kao što su ljetnikovci s perivojima (Alagovićev u Novoj Vesi, Radivojevićev Schönbach na Mlinarskoj cesti i Mallinov na Ksaveru), a bit će predstavljene i neke uglavnom nerealizirane regulacije 20. stoljeća, zasnovane na idejama vrtnoga grada.

Ivan Kokeza

samostalni
istraživač

**Dolazak Hrvata Josipa Franje Mückea i hrvatsko
historijsko slikarstvo u vremenu formiranja Nagodbe
(1867. – 1868.)**

U hrvatskoj povijesti umjetnosti slika Josipa Franje Mückea *Dolazak Hrvata* (skraćeni i uvriježeni naziv) smatra se jednim od prvih značajnijih ostvarenja rane faze hrvatskog historijskog slikarstva. Navedeno djelo obrađuje se sa stajališta umjetnikove biografije, povijesnog konteksta, korištenog književnog predloška, formalno-stilske analize te izvršenih umjetničkih utjecaja. Koristeći se pritom različitim vrstama literature, na konkretnom primjeru definiraju se temeljna obilježja hrvatskog historijskog slikarstva s naglaskom na njegov manje ili više izraženi nagodbeni karakter. Posebna pažnja pridaje se zrelim ostvarenjima žanra, zastupljenima u istraživačkom radu Olge Maruševske, odnosno njezinom proučavanju tzv. Zlatne dvorane, nekadašnjega Odjela za bogoslovje i nastavu u Opatičkoj 10.

Irena Kraševac

Institut za
povijest umjetnosti,
Zagreb

Ivan Clausen**— majstor historicističke ornamentacije zidne plohe**

Obojeno pokrivanje zidnih ploha i „idealizacija“ materijala teorijski je povezano uz historicizam u arhitekturi kako ga je postulirao Gottfried Semper svojim načelom „zaodijevanja arhitekture“. Ornamentacija zida često se izvodila s pomoću šablonu, nizanjem motiva u stilizaciji ovisnoj o arhitektonskoj konstrukciji, koristeći pritom predloške povijesnih stilova. Zahvaljujući istraživanjima Olge Maruševski, danas su nam poznata brojna imena majstora umjetničkog obrta koji su svoje kvalitetne radeve ostavili u sklopu brojnih projekta sakralne i profane gradnje. Majstor dekorativnih oslika, djelatan u Zagrebu i sjevernoj Hrvatskoj krajem 19. stoljeća bio je Ivan (Johannes) Clausen, podrijetlom iz Schleswig-Holsteina, kojeg Maruševski redovito spominje vezano uz arhitekturu Hermana Bolléa, a uvrstila ga je i u *Hrvatski biografski leksikon* (1989.). Zahvaljujući susretljivosti Clausenovih nasljednika, dobiveni su brojni novi podaci vezano uz njegov životopis i slikarsku djelatnost u Hrvatskoj, koji se prvi put prezentiraju na ovom skupu.

Marina Ljubić

Leksikografski
zavod
Miroslav Krleža

**Prinosi Olge Maruševski izdanjima Leksikografskoga
zavoda (od bibliografije do biografije)**

Olga Maruševski provela je dugogodišnji radni vijek u Leksikografskom zavodu Miroslav Krleža. Ondje je od 1951. godine, još kao apsolventica, radila na bibliografiji kada je pod vodstvom Mate Ujevića oblikovan Katalog retrospektivne bibliografije članaka iz periodičkih publikacija objavljenih na području Jugoslavije u razdoblju od kraja 18. stoljeća do 1945. godine. Ovi su podatci postali temelj mnogih izdanja Zavoda. Nakon diplome postala je pomoćni redaktor *Enciklopedije likovnih umjetnosti* (1959. – 1966.), a nakon umirovljenja 1973. godine, objavila je nekolicinu biografskih članaka (tiskarstvo, umjetnički obrti) u *Likovnoj enciklopediji Jugoslavije* (1984. – 1987., urednica), potom u *Enciklopediji Hrvatske Umjetnosti* (1995. – 1996., znanstvena suradnica) te u *Hrvatskom biografskom leksikonu* (1983. – 2002.) u kojem je bila urednica za područje kulturne povijesti.

Ivana Mance

Institut za povijest umjetnosti, Zagreb

Ana Šeparović

Leksikografski zavod
Miroslav Krleža

ULUH / HDLU 1941. – 1990.

U izlaganju je riječ o Hrvatskom društvu umjetnosti, jednoj od tema kojima se bavila Olga Maruševski. Ona je u svojoj knjizi *Društvo umjetnosti, 1868. – 1879. – 1941., iz zapisaka Hrvatskog društva likovnih umjetnika* (DPUH, 2004.) donijela historijat i djelovanje Društva u navedenom razdoblju, a ovo izlaganje, koje se temelji na istraživanjima obavljenima za monografiju *150 godina HDLU*, obuhvaća zbivanja i ulogu Društva u narednih pola stoljeća. Društvo tijekom ratnog razdoblja obustavlja djelovanje, do 1945., kada stječe poziciju moći na likovnoj sceni po uzoru na sovjetsku centralističku kulturnu politiku. Početkom 1950.-ih Društvo postaje meta kritike i može se reći da ulazi u razdoblje krize, nastojeći zadržati staru monopolističku poziciju. Tijekom 1960.-ih ULUH započinje transformaciju iz centralističke i birokratske ustanove prema demokratskom staleškom udruženju. Od kraja 1970.-ih Društvo aktivno sudjeluje u definiranju nove samoupravne kulturne paradigmе te otpočinje niz reformi koje će zastarjelo strukovno udruženje prilagoditi novim društvenim i ekonomskim tendencijama: statutarno-normativne promjene, osnutak galerije *Karas* i njoj pridruženih izložbenih prostora, diversifikacija izložbene djelatnosti, afirmacija „mladih“, jačanje suradnje između umjetnosti i udruženog rada te niz drugih aktivnosti.

Petra Šlosel

Lina Šojat

Institut za povijest umjetnosti, Zagreb

Donacija Olge Maruševski u Institutu za povijest umjetnosti

Donacija Olge Maruševski zaprimljena je u Institut za povijest umjetnosti 2005. godine, a obuhvaća znanstveno-istraživačku dokumentaciju vezanu uz teme druge polovine 19. i početka 20. stoljeća, zabilješke o smještaju gradiva u drugim ustanovama, transkripte korespondencije umjetnika, kopije članaka i dr. Dio donacije čini bibliotečna zbirkia koja broji blizu 500 naslova okupljenih u zbirku Ex Libris Olga Maruševski. Sastavljen je osnovni popis, a ovaj skup poslužio je kao dodatan povod za stručnu obradu s ciljem sistematizacije i zaštite gradiva te izrade inventara čime će se približiti istraživačima. U donaciji su zastupljene knjige, rukopisi, strojopisi, fotografije, razglednice i skice. Zastupljene teme odraz su uloge Olge Maruševski kao jedne od pionira valorizacije razdoblja 19. stoljeća, a napose historicizma u hrvatskoj povijesti umjetnosti. Pritom se unutar znanstveno-istraživačke dokumentacije opsegom ističu teme historijata Društva umjetnosti i portretiranja značaja Ise Kršnjavoga za hrvatsku umjetnost i kulturu. Sadržaj osobnog fonda ukazuje na detaljno bilježenje i temeljito prikupljanje

gradiva, koji su svoj korijen zasigurno imali u njezinome radu kao leksikografskinje. Da su osobni arhivski fondovi nerijetko izvor spoznaja o prethodno manje poznatim fokusima interesa ili talenata njihovih stvaratelja svjedoči nam zbarka modnih i kostimografskih skica unutar zaprimljene donacije. Rezultati stručne obrade Donacije Olge Maruševski ukazat će na vrijednost osobnih arhivskih fondova koji se čuvaju u Institutu za povijest umjetnosti u Zagrebu.

Rafaela Tassotti

studentica
povijesti umjetnosti,
Filozofski fakultet
Sveučilišta
u Zagrebu

Nepoznato kiparsko djelo Hugo Haerdtla

Do sada neobjavljena kamena reljefna skupina *Raspeće* (Raspeti s anđelima) u Zagrebu djelo je austrijskoga kipara Huge Haerdtla (Kranj, 22. 11. 1846. – Beč, 16. 2. 1918.). Haerdtl je bio učenik Franza Melnitzkyja, a njegov stil okarakteriziran je kao kasno historicistički s primjесама klasicizma. Prozvan je i tipičnim *Ringstrassebildhauer* čija je najznačajnija narudžba bila za bečki parlament (1881. – 1905.) kada radi skulpturu Ksenofonta, Alegoriju pravde te Alegoriju rijeka na fontani ispred zgrade parlementa. Prvotna lokacija reljefa (potpisani i datiran 1911.) bila je u Banjoj Luci, u samostanu sestara Klanjateljica Krvi Kristove. Promjenom vlasti nakon Drugog svjetskog rata red je prisiljen napustiti Banju Luku i seli u Zagreb donoseći i reljef *Raspeće*. Djelo je obnovljeno 2011. (akademski kipar Radivoj Jovičić), a podaci o njemu nalaze se u samostanskom arhivu.

Antonia Tomić

Gradski muzej
Drniš

Političko i umjetničko djelovanje Ivana Meštrovića kroz prizmu dalmatinskih periodičnih publikacija na početku 20. stoljeća

Političke okolnosti na prijelazu iz 19. u 20. stoljeće najvećim je dijelom obilježila ponovna aktualizacija neriješenoga hrvatskog pitanja u sklopu Austro-Ugarske Monarhije. U politički život aktivno se uključio i mlađi umjetnik Ivan Meštrović. Formalno nije bio dio Hrvatske pučke napredne stranke, no prijateljevao je i surađivao s istaknutijim članovima na šibenskoj i splitskoj političkoj sceni. Kroz aktivnosti Društva hrvatskih likovnih umjetnika „Medulić“ gorljivo je promicao ideju o izdvajanju Južnih Slavena u samostalnu državnu tvorevinu. Periodične publikacije bile su temeljni medij za prenošenje ideja te polemiziranje s političkim oponentima. U izlaganju se prikazuje medijska slika koja se tada stvarala o Ivanu Meštroviću i koliko je medijskog prostora bilo posvećeno njegovu stvaralaštvu u dalmatinskim tiskovinama tijekom prvih desetljeća 20. stoljeća.

**ZNANSTVENO
-STRUČNI SKUP**
Hrvatski povjesničari
umjetnosti
Olga Maruševski
(1922.– 2008.)

Hrvatski institut za povijest
Zagreb, 16. listopada 2018.

ORGANIZATOR
Društvo povjesničara
umjetnosti Hrvatske

ORGANIZACIJSKI ODBOR
Dragan Damjanović
Đurđa Kovačić
Irena Kraševac
Zvonko Maković
Milan Pelc

**IZVRŠNA
ORGANIZATORICA**
Martina Petrinović

organizacija:

DPUH

pokroviteljstvo:

**PROGRAM I
KNJIGA SAŽETAKA**

NAKLADNIK
Društvo povjesničara umjetnosti Hrvatske
Preradovićeva 44, 10 000 Zagreb
www.dpuh.hr

ZA NAKLADNIKA
Zvonko Maković

UREDNUCA
Martina Petrinović

KOREKTURA
Đurđa Kovačić

IZVORI FOTOGRAFIJA
Muzejsko dokumentacijski centar
Institut za povijest umjetnosti,
Arhiv Maruševski

GRAFIČKO OBLIKOVANJE
I PRIPREMA
DZN studio

TISAK
Kerschoffset

NAKLADA
150 primjeraka

Zagreb, listopad 2018.

ISBN 978-953-6089-47-5

Skup je organiziran uz potporu
Ministarstva kulture Republike Hrvatske
i Grada Zagreba.

DPH